

Χένινγκ Μανκέλ : “Πώς θα αντέξω να είμαι νεκρός για ένα εκατομμύριο χρόνια;”

- [Βιβλίο](#)
- [05 Οκτωβρίου 2015, 22:38](#)

“Το πρώτο πράγμα που έγραψα ήταν η περίληψη του Ροβινσώνα Κρούσου σε μια σελίδα. Εκείνη τη στιγμή έγινα συγγραφέας».

Αυτό έγραφε στην προσωπική του ιστοσελίδα ο Σουηδός μαιτρ

της αστυνομικής λογοτεχνίας Χένινγκ Μανκέλ, που πέθανε στα 67 του χρόνια χτυπημένος από καρκίνο, για τον οποίο δεν είχε διστάσει να μιλήσει δημοσίως.

Παθιασμένος με την πολιτική και την Αριστερά, εκπρόσωπος της

σπουδαίας σκανδιναβικής σχολής αστυνομικής λογοτεχνίας, ο δεξιοτέχνης στη δημιουργία ατμόσφαιρας και στην περιγραφή συναισθημάτων συγγραφέας, ήταν ο δημιουργός του αστυνομικού επιθεωρητή Κουρτ Βαλάντερ, που αριστεύει σε όλες τις υποθέσεις τις οποίες αναλαμβάνει, εκτός από την ίδια την προσωπική του ζωή, που δεν χαρακτηρίζεται καθόλου πετυχημένη. Ο ήρωας του Μανκέλ έχει να αντιμετωπίσει την κατάθλιψη, την μοναξιά, το πάθος αλλά και τον διαβήτη, ο οποίος, σύμφωνα με τον ίδιο τον συγγραφέα τον έκανε ακόμα πιο αγαπητό στο αναγνωστικό κοινό.

Γεννημένος το 1948 στη Στοκχόλμη, ο Χένινγκ Μανκέλ μεγάλωσε μαζί με την αδελφή του στην πόλη Σβεγκ όπου είχε διοριστεί δικαστής ο πατέρας του. Η μητέρα του τους εγκατέλειψε όταν ο Χένινγκ ήταν δύο ετών. Το 1961, ο απογοητευμένος 16χρονος Χένινγκ εγκαταλείπει το σπίτι του, φεύγει για το Παρίσι και στη συνέχεια μπαρκάρει.

Επιστρέφει στη Στοκχόλμη και αρχίζει να εργάζεται στο θέατρο σαν βοηθός σκηνοθέτη. Γράφει την πρώτη του ιστορία για την ζωή ενός ανθρακωρύχου που εξελίσσεται στην ιστορία του εργατικού κινήματος. Ωστόσο ο Μανκέλ δεν υπήρξε μόνον ένας αγαπητός συγγραφέας, αλλά και ένας ενσυνείδητος πολίτης. Πρωτοστάτησε σε ακτιβιστικές διαδηλώσεις και δράσεις εναντίον του πολέμου του Βιετνάμ, του απαρχαίντ της Νότιας Αφρικής, αλλά και του ρατσισμού στην Σκανδιναβία. Τον Μάιο του 2010, επέβαινε στο πλοίο «Sofia», το οποίο συμμετείχε στη διεθνή ναυτική αποστολή για την άρση του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας από τους Ισραηλινούς.

Έζησε αρκετά χρόνια σε χώρες της Αφρικής και στο Μαπούτο, πρωτεύουσα της Μοζαμβίκης, εργάστηκε ως καλλιτεχνικός διευθυντής του Teatro Avenida. Δημιούργησε επίσης δικό του εκδοτικό οίκο για την υποστήριξη των ταλέντων από την Αφρική και τη Σουηδία.

Η σειρά των αστυνομικών μυθιστορημάτων του με ήρωα τον επιθεωρητή Κουρτ Βαλάντερ, που εμφανίστηκε το 1991 με τους «Εκτελεστές δίχως πρόσωπο» μεταφράστηκε γρήγορα σε πολλές γλώσσες και έχει πουλήσει εκατομμύρια αντίτυπα σε όλο τον κόσμο, ενώ μεταφέρθηκε στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Το συγκεκριμένο μυθιστόρημα ανακηρύχθηκε το καλύτερο σουηδικό αστυνομικό μυθιστόρημα το 1991 αλλά και το καλύτερο σκανδιναβικό αστυνομικό μυθιστόρημα.

Έχει γράψει επίσης μυθιστορήματα για παιδιά και εφήβους, καθώς και περισσότερα από σαράντα θεατρικά έργα.

Ακολούθησαν βραβεύσεις και τιμητικές διακρίσεις σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Παντρεύτηκε σε τρίτο γάμο την κόρη του Ινγκμαρ Μπέργκμαν, Εύα και απέκτησε τέσσερις γιους.

Σε συνέντευξή του αναφέρθηκε στο θάνατο λέγοντας χαρακτηριστικά : «Μου φαίνεται αρκετά επώδυνο. Το οποίο είναι χαζό, προφανώς αφού

μετά τον θάνατο ο χρόνος και ο χώρος παύουν να υφίστανται. Δεν αισθανόμαστε πια τίποτα. Ορισμένες φορές όμως σκέφτομαι: πώς θα αντέξω να είμαι νεκρός για ένα εκατομμύριο χρόνια...».

Τα βιβλία του κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις Εκδόσεις Ψυχογιός.